

Resignation, som det forekommer mig blev fremstillet af den ærede 2den Landstingsmand for 8de Kred (Lang). Jeg har hørt Saa anføre saa stærke Grunde imod det foreliggende Lovforslag som han, saa stærke Grunde, for at disse, hvorhen det vilde føre, og dog sagde han, at han vilde stemme for det, fordi der ikke forelaa noget Bedre. Det er, troer jeg, urigtigt. Der er noget Godt i denne Lov, og det er Udvidelsen af Valgretten, men vi skulle virke til, at de, der ville have dette Gode, ikke skulle tvinge os til at tage dette Gode og noget Slet tillige. Jeg troer ikke, at det er sandt, som den ærede Landstingsmand sagde, at en Majoritet har Hals og Haand over vor Lovgivning; men, hvis det var sandt, at der er en saadan Majoritet, der har Hals og Haand over os, da skulde jeg derfor paa ingen Maade derved lade mig afholde fra at kæmpe som fri Mand, saalænge jeg kan, mod at underkaste mig en saadan Hals- og Haandsret.

Naar jeg nu seer tilbage paa denne Behandling, kunde det et Dieblik forekomme mig besynderligt, at jeg, der aldrig har eiet en Tomme Jord, og maaskee, sandsynligvis, aldrig vil komme til at eie en Tomme Jord, staaer her som Forsvarer for de større Eiendomme, og navnlig de store Landeieendomme; men, naar jeg seer lidt længere hen, finder jeg det i sin Orden og rigtigt. De store Landeieendomsbesidderes Billie i det Hele troer jeg ikke er tvivlsom, ikke engang her i Salen; men det er ikke dem, der saaledes umiddelbart have Interesse i Sagen, som væsentligt skulle fremtræde, det er dem, der, uden selv at være interesserede i den, ejende Retten og Billigheden i den, som skulle kæmpe for den, kæmpe endnu stærkere end de, der selv ere interesserede dert, og det er derfor, at jeg i denne Sag har gjort, hvad jeg har gjort. Jeg har ikke den Interesse for de store Formuer, som man maaskee heraf kunde slutte; den aristokratiske Betragtning af de store Formuer har jeg ikke, og har ikke efter mine Forhold kunnet tilegne mig. Jeg ønsker jævnt fordeelte Formuer, og, naar jeg skal tale om Idealer, saa vil jeg for min Deel langt hellere have den Tilstand, hvor Alle have det tarveligt nok, end den, hvor Enkelte have faare Meget, og Mange for Li-

det; men en saadan Tilstand, hvor Alle have det tarveligt Tilstrækkelige, og Ingen har for Meget, kunne vi ikke fremtvinge. De store Formuer og de store Besiddelser ville og maae danne sig, og under visse Forhold ere de endog nødvendige og gavnlige. Saaledes som den nuværende sociale Tilstand er, er det Land ilde stillet, der ikke har store Besiddelser og store Formuer; det har ikke den Kraft, det frembringer ikke den Dygtighed, som ene udvikler sig, naar der er store Besiddelser og store Formuer, der kunne støtte det naturlige Anlæg hos Besidderen selv eller hos Andre. Og, hvad der saaledes gjælder om hele Landet i Forhold til andre Lande, gjælder ogsaa om de enkelte Landsdele indbyrdes. Jeg vil ønske, at der maa være store Besiddelser og store Formuer og al den Kraft, som deri ligger til at gjøre sig gjældende, i den Landsdeel, hvortil jeg hører, saalænge som de findes i de andre Landsdele, med hvilke vi høre sammen. Jeg holder derfor paa, at, saalænge Forholdene ere saa, at der nu engang er store Formuer og store Eiendomme tilstede, saa maae de ogsaa have deres Ret, og, saalænge som de under de nærværende Forhold ere nyttige og nødvendige, skulle vi ogsaa sørge for, at de store Eiendomme ikke i Interesser, Duffer og Tilbøieligheder stille sig fra de andre, men vi skulle søge at forene alle Classer af Eiendomme, og denne Forening skeer ikke ved eensidigt at tage Hensyn til en enkelt eller nogle Classer, men ved at tage Hensyn til alle. — Jeg kan derfor ikke Andet end endnu engang anbefale det Endringsforslag, som er stillet af to ærede Landstingsmand, og, som jeg troer, er blevet noget forbedret ved det af mig stillede Underandringsforslag. Men, som sagt, om ogsaa Afstemningen gaaer imod mig, kan Afstemningen dog ikke forandre min Overbeviisning. Jeg skal slutte med tilfødt endnu engang at beklage, at Regjeringen i en saa vigtig Sag troer at maatte lagttage en saa passiv Holdning, som den gjør.

Solberg: Jeg skal begynde de Ord, jeg har at sige, med at henvende et Spørgsmaal til den ærede Taler, som nu satte sig. Jeg vilde gjerne spørge ham, om han meente mig, da han sagde, at der forrige Gang var blevet